

GIÁO DỤC & ĐỜI SỐNG

Cha mẹ muốn khích lệ, đồng cảm và đồng hành cùng con, hãy kiên nhẫn và bắt đầu từ ngôn ngữ!

GIÁO DỤC

Năng lượng từ lời nói và bài học dạy con

HOÀ AN

Mặc dù ngôn ngữ nhìn không thấy, sờ không được, nhưng bản thân nó là có năng lượng rất lớn. Có một thí nghiệm kỳ lạ đã chứng minh cho điều đó, khiến các bậc làm cha mẹ phải giật mình!

Thí nghiệm kỳ lạ

Gần đây, hãng IKEA đã tiến hành một thí nghiệm tại một trường học ở Ả Rập (UAE). Thí nghiệm này ban đầu không gây nhiều chú ý, nhưng kết quả của nó đã gây chấn động thế giới.

Tại khuôn viên một trường học này, IKEA đã mang tới hai chậu cây xanh.

Cả hai chậu cây đều được đặt trong lồng kính, được chăm sóc giống nhau với cùng lượng nước, phân bón và ánh sáng mặt trời.

Họ kêu gọi học sinh, sinh viên của ngôi trường này tới đọ nạt,

Thí nghiệm kỳ lạ cho thấy sự tác động của ngôn ngữ lên hai cái cây. (Ảnh chụp màn hình từ clip thí nghiệm của hãng IKEA)

mắng chửi, chê bai một chậu cây... trong khi dành những lời khen ngợi, thể hiện tình yêu thương với chậu cây còn lại.

Mọi người được khuyến khích nói chuyện với hai chậu cây trong vòng 30 ngày.

Sau 30 ngày, sự sống của hai chậu cây là khác biệt rõ rệt. Kết quả đem lại sự bất ngờ.

Chậu cây bị đọ nạt trở nên héo úa, còn chậu cây được yêu thương phát triển xanh tươi.

Lời nói tiêu cực có thể làm tổn thương tâm hồn con trẻ

Theo thống kê: mỗi năm có khoảng 246 triệu trẻ em và thanh thiếu niên bị bạo lực ngôn ngữ và bắt nạt không chỉ trong khuôn viên trường, nó có thể xảy ra mọi nơi ở xung quanh chúng ta.

Đôi khi, để đánh bại một người, chỉ cần nói một câu. Và nếu ngôn ngữ có thể đã thương, thì lời được nói từ miệng của người thân yêu nhất, sẽ có sức bị tàn phá lớn nhất.

"Đồ vô dụng", "đồ vô tích sự", "đồ ngốc"... Dưới sự tấn công bạo lực của những ngôn từ này, nhiều trẻ em đã chọn cách tự làm hại mình và tìm đến cái chết.

Theo một cuộc khảo sát, hơn 60% phạm tội vị thành niên đã bị bạo lực ngôn ngữ từ cha mẹ của họ.

Một bộ phim ngắn về giáo dục có tiêu đề "Bạo lực ngôn ngữ có hại như thế nào" đã khiến mọi người phải kinh hãi.

Sáu phạm nhân trẻ trong trại giam đã kể câu chuyện của họ:

"Bố mẹ tôi ly hôn khi tôi 12 tuổi, mẹ tôi mắng tôi mỗi ngày và thường chửi tôi 'đi chết đi'. Bố mẹ nói rằng tôi vô dụng và là đồ bỏ đi.

Cho đến bây giờ, họ chưa bao giờ khen tôi, lời mắng tôi nhiều nhất là 'óc lợn, óc lợn, óc lợn'.

Cuối cùng, họ đã biến những ngôn ngữ này thành vũ khí của một tên tội phạm: búa, dao..."

Lạm dụng tinh thần ở trẻ em là một nguyên nhân quan trọng cho

Tiếp theo trang 3

Bài học giáo dục giúp trẻ thành công từ 2 gia tộc

QUỲNH CHI

Cha mẹ luôn mong muốn dành cho con nền giáo dục tốt nhất. Nhưng đâu mới là gốc rễ của giáo dục. Câu chuyện về hai gia tộc ở Hoa Kỳ là minh chứng cho lựa chọn phương pháp giáo dục thành công.

Sự khác biệt của hai gia tộc sau gần 200 năm

Đó là gia tộc của hai người Mỹ sinh sống cùng thời là ông Jonathan Edwards và ông Max Jukes. Gia tộc Edwards tin ngưỡng Cơ Đốc giáo, còn gia tộc Marc Jukes nổi danh là vô thần. Marc Jukes từng nói với Jonathan Edwards rằng: "Ông tin Chúa Jesus, còn tôi thì vinh viễn không tin!".

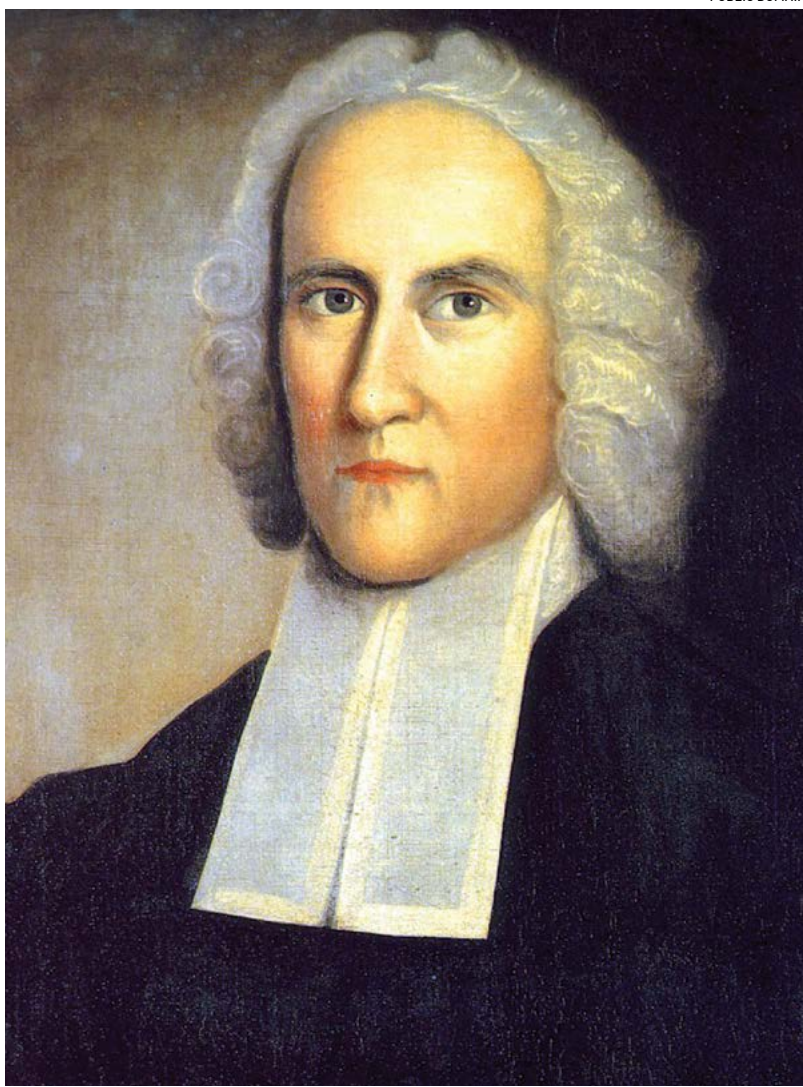
Jonathan Edwards (1703 - 1758) là một vị mục sư, học giả tinh thông cả khoa học, triết học lẫn thần học, và có một đời sống tâm linh đạo hạnh rất sâu xa vững chắc. Ông được giới trí thức đương thời ở Hoa Kỳ vào nửa đầu của thế kỷ XVIII rất kính trọng.

Cha của ông là Timothy Edwards cũng là một vị mục sư ở Connecticut, còn mẹ của ông là Esther Stoddard cũng là con gái của vị mục sư Solomon Stoddard ở Massachusetts.

Vợ của ông là Sarah Pierpont, là con gái của ông James Pierpont - người sáng lập Đại học Yale. Bà Sarah nổi tiếng là một người đạo đức lành thánh.

Ông bà Edwards có tất cả 11 người con. Điều đặc biệt là gia tộc Edwards có đức tin vào Thiên Chúa, đã để lại cho xã hội Hoa Kỳ một lớp hậu duệ gồm nhiều người vừa có tài năng nói trôi, vừa có đức hạnh đáng quý.

Vào năm 1900, tức là sau gần

ẢNH TRÁI: Tranh vẽ Jonathan Edwards (1703 - 1758).

ẢNH PHẢI: Hậu duệ của gia tộc Edwards: Đệ nhất Phu nhân Edith Roosevelt của Tổng thống Ted Roosevelt.

Mấu chốt quan trọng nằm ở gia tộc Edwards, gia tộc có được sức mạnh của tín ngưỡng.

150 năm kể từ ngày ông Edwards qua đời, một tác giả tên là Albert E Winship đã xuất bản cuốn sách có nhan đề *Jukes-Edwards: A Study in Education and Heredity* (Tạm dịch: *Jukes-Edwards: Một nghiên cứu về giáo dục và di truyền*).

Tác giả đã truy tìm sự phát triển của hai gia tộc suốt gần 200 năm và tổng hợp đầy đủ trong cuốn sách.

Kết quả có thể tóm lược như sau:

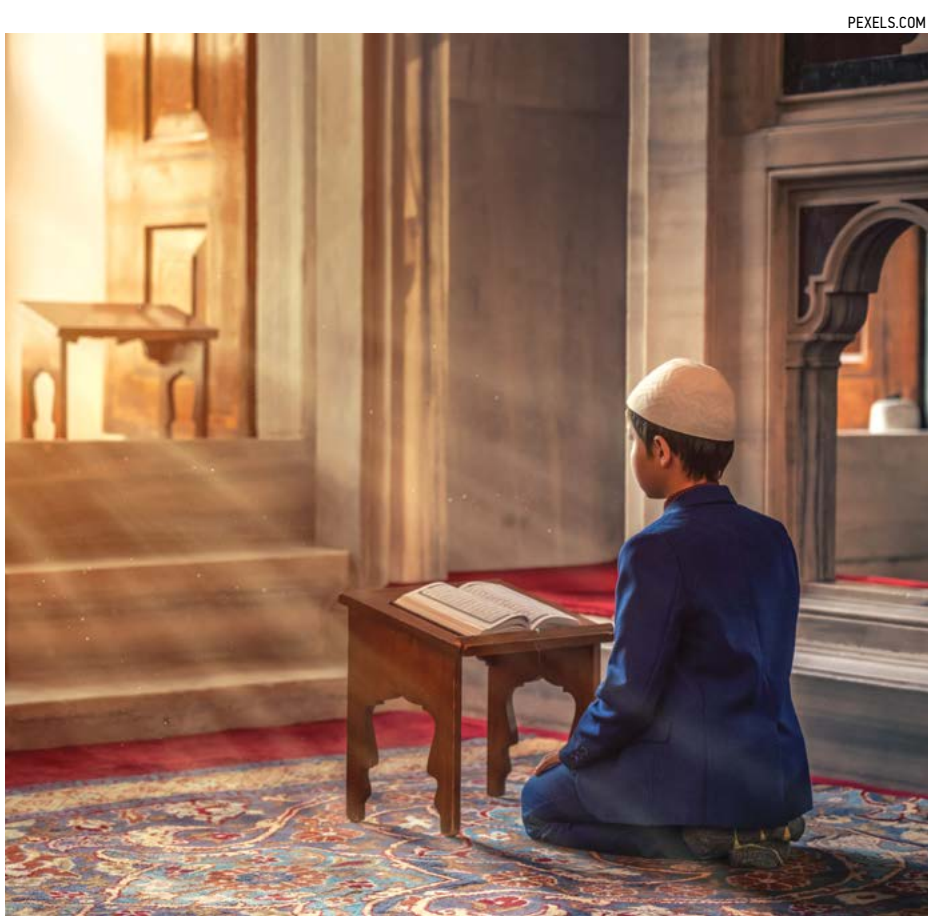
người, 100 người nghiện rượu, 60 kẻ trộm, 190 kỹ nữ, 20 thương nhân, trong đó có 10 người học kinh doanh trong tù.

Tại sao kết quả lại khác biệt lớn như thế giữa hai gia tộc? Mấu chốt quan trọng nằm ở gia tộc Edwards, gia tộc có được sức mạnh của tín ngưỡng. Họ đã ương trởng nên hai hạt giống quan trọng và được truyền thừa qua nhiều thế hệ.

- **Hạt giống thứ nhất:** Hạt giống hướng thiện và yêu thương. Vì vậy gia tộc họ đã sản sinh ra nhiều bác sĩ, giáo sư và hiệu trưởng trường đại học.
- **Hạt giống thứ hai:** Hạt giống kính sợ. Những đứa trẻ chào đời trong gia tộc Edwards vinh viễn đều ghi nhớ 'trên đầu ba thước có Thần linh'. Vì vậy, họ không dám làm những việc xấu xa tổn hại đến đạo đức như trộm cắp, lưu manh...

Trong khi đó gia tộc Jukes tập trung nhiều lưu manh, kẻ trộm và kỹ nữ. Bởi họ tin vào thuyết vô thần, vậy nên trong việc giáo dục của gia đình họ cũng không tôn tại tín ngưỡng và tất nhiên thiếu đi sự kính sợ.

Một khi không có lòng kính sợ, không biết về "nhân quả", con người ta có thể không việc ác nào mà không dám làm. Không được giáo dục lòng kính sợ, từ trong nội tâm của họ sẽ tự nhủ rằng: Ông trời là thứ gì, ta mới là to nhất, làm việc xấu nào có ai trừng phạt, có tiền là được rồi...

PEKELS.COM

Bài học đầu tiên của mỗi đứa trẻ nên là học giao tiếp lễ phép

AN HÒA

Cha ông ta thường dạy: "Học ăn, học nói, học gói, học mở". Việc ăn nói tưởng là đơn giản nhưng ăn nói như thế nào cho phải phép lại đòi hỏi sự tu dưỡng. Giao tiếp là một loại văn hóa ứng xử quan trọng nhất, thông dụng nhất, nhưng cũng lại dễ phạm sai lầm nhất.

Có một số người ngày nay cho rằng chỉ cần con cái có thành tích học tập tốt thì cha mẹ cũng không cần phải quản chuyện khác. Nhưng kỳ thực đối với bất kỳ ai, đặc biệt là trẻ nhỏ, thì thói quen rất quan trọng trong việc hình thành nên tính cách.

Từ thực tế mà xét, không ai yêu thích một đứa trẻ vô lễ cả, bởi vì tình yêu thương đều không phải là vô duyên vô cớ. Văn hóa người Phương Đông nói chung thường không muốn thố lộ hết những gì mình nghĩ, thấy trẻ không lễ phép nhưng cũng nói giảm nói tránh đi. Dần dần do không chú trọng lễ nghi phép tắc, cũng không được ai nhắc nhở nên trẻ càng ngày càng trở nên yếu kém trong giao tiếp.

Nhưng xét cho cùng, dù là thời xưa hay thời nay thì việc giáo dục con trở thành người lễ phép là một việc rất quan trọng. Một đứa trẻ thiếu lễ phép thì cảnh cửa cơ hội sẽ đóng lại trước mặt chúng. Cho dù sau này khi lớn lên, trẻ có một tâm bằng tốt và một thân thể khỏe mạnh, nhưng bởi vì không biết lễ phép, trẻ cũng sẽ khó mà tiến lên được.

Trước đây tôi có một người bạn là giáo viên âm nhạc được nhận vào một trường tr nhân lớn nổi tiếng. Đợt ấy có bốn người cùng thi tuyển, nhưng trường chỉ nhận ba người. Kỳ thuật đàn, hát của cô ấy là tốt nhất trong ba người, nhưng ba tháng sau cô lại là người duy nhất bị cho nghỉ việc. Có cảm thấy vô cùng oan uổng, bất bình.

Sau này người quản lý nhân sự của trường trong lúc uống cà phê nói chuyện đã thổ lộ: "Trường học không nhận cô, không phải vì cô không xuất sắc mà là vì cô không biết lễ phép!"

Cô ấy hiện giờ đã lập ra một cơ sở giáo dục, nhưng có luôn kết với chúng tôi câu chuyện cũ ấy. Cô nói rằng: "Khi ấy tôi còn trẻ, hết sức ngông cuồng và cũng không chào hỏi một ai. Cả ngày, tôi đều là ngẩng đầu đi đường, vùi đầu làm việc. Tôi luôn nghĩ: Mình là một người có tài, đầu cán phải để ý ai! Đến giờ tôi mới hiểu được rằng, bạn không để ý đến thế giới thì thế giới cũng sẽ không để ý đến bạn."

Tôi từng dạy văn cho một em học sinh. Bởi vì cả cô và trò đều sống ở căn

SHUTTERSTOCK

Từ thực tế mà xét, không ai yêu thích một đứa trẻ vô lễ cả, bởi vì tình yêu thương đều không phải là vô duyên vô cớ.

hộ chung cư nên chúng tôi thường xuyên gặp nhau trong thang máy. Em chưa bao giờ chủ động chào và hỏi chuyện tôi. Tôi nghĩ rằng có bé thẹn thùng, ngại ngùng nên không chủ động. Vì thế, tôi luôn chủ động: "Cố chào con!", "Con ăn cơm chưa?", "Đi chơi vui vẻ nha..."

Có một lần mới thi xong, tôi lại gặp cả gia đình em học sinh đi bộ dưới sân. Mẹ của em vừa nhìn thấy tôi liền chạy đến kéo tôi lại và hỏi han chuyện thi cử. Còn hai cha con vẫn coi như không nhìn thấy tôi, mãi mà mới nói chuyện phiếm. Kỳ thực, so với một đứa trẻ không lễ phép thì việc cha mẹ "quá hơn nhiên" còn đáng sợ hơn! Tôi nghĩ lời chào hỏi nhau phải quan trọng gấp hàng trăm vạn lần chuyện thi cử chứ? Mặc dù một đứa trẻ có điểm số cao, đạt tiêu chuẩn đi nữa, nhưng nếu không biết lễ phép thì cuộc

đời cũng khó thành công được.

Có một lần nhà trường thông báo ngày mai có báo, thì một em học sinh gửi cho tôi tin nhắn gọn lỏn: "Ngày mai không học?" Tôi gửi tin trả lời nhưng cảm giác trong cổ họng như có gì đó nghẹn lại. Một lần tôi đang giảng bài thì nhận được một tin nhắn: "Còn chưa tan học sao?" của một phụ huynh. Cho dù người gửi tin nhắn là một em học sinh ngày thơ hay là cha mẹ trường thành thì nói thêm một từ cho có chủ ngữ khó khăn đến vậy sao?

Ăn nói lễ phép lịch sự là một thói quen cần thiết trong đời người. Trẻ em có thể dạy được nhưng nếu là cha mẹ thì phải làm sao đây? Người ta nói rằng, đằng sau mỗi đứa trẻ ưu tú đều có bóng dáng của cha mẹ biết chăm chút dạy dỗ. Vì thế, cha mẹ nhất định phải là tấm gương sáng cho con học tập, noi theo.

Năng lượng từ lời nói và bài học dạy con

Tiếp theo từ trang 1

những tội ác vị thành niên này.

Những đứa trẻ liên tục bị sỉ nhục, bị từ chối, chàm biếm, mỉa mai và khinh bỉ, tất cả đều có một lỗ hổng lớn trong trái tim, chứa đầy những linh hồn đã nát, buồn chán phải trút bỏ sự tổn thương và tủi nhục một cách cực đoan.

Kết quả nghiên cứu của tiến sĩ Martin Teicher thuộc Đại học Y khoa Harvard cho thấy, bạo lực ngôn ngữ ảnh hưởng đến các vùng não của con người, bao gồm khu Corpus callosum, khu Hippocampus - một bộ phận của não trước, nằm bên trong thùy thái dương và thùy trước trán.

Ba khu vực này chịu trách nhiệm về nhận thức, quản lý cảm xúc, suy nghĩ và ra quyết định. Do vậy, với những trẻ chịu bạo lực ngôn ngữ trong một thời gian dài, bộ não của chúng sẽ bị ảnh hưởng. Để thích nghi với môi trường thực tế, não sẽ phát triển thành cấu trúc "chế độ sinh tồn" (Surviving Mode), từ đó hình thành tính cách hèn nhát, kém cỏi. Những trẻ như vậy học hành chậm chạp, vận động tư duy kém trong cuộc sống, khiến cha mẹ càng ngày càng không hài lòng, càng chửi mắng nhiều, đó là cái vòng luẩn quẩn.

Tác động của những cảm xúc và ký ức tiêu cực đó là vô cùng lớn, khó mà tưởng tượng được. Nhưng có không ít cha mẹ, vì họ không thể kiểm soát được cảm xúc của mình, thường khiến trách và lăng mạ con cái, lại bao biện hộ rằng 'đó là vì tôi yêu chúng'.

Có một câu mà các bậc phụ huynh hay nói, đó là: "Đánh là thương, chửi là yêu". Tuy nhiên, bạn nghĩ sao khi miệng nói rằng "yêu", nhưng mặt mày thì dữ tợn đáng sợ?

Với những trẻ chịu bạo lực ngôn ngữ trong một thời gian dài, bộ não của chúng sẽ bị ảnh hưởng.

Cha mẹ - hãy học cách nói lời yêu thương!

Người xưa từng nói: "Thiện ý một câu ấm ba đông, lời độc lạnh người sáu tháng ròng".

Ngôn ngữ có một sự rung động mạnh mẽ. Đặc biệt là khi chúng ta nói lời tức giận hay oán giận, sẽ sinh ra các rung động tiêu cực, và hậu quả đem lại thật khó lường.

Tôn Tử cũng từng nói: "Tặng người lời nói, quý như châu báu, hại người bằng lời, hơn cả kiếm đao".

Lời nói giống như những viên đạn nhỏ bé, vô hình bắn vào cõi sống. Mặc dù mắt thường chúng ta không thể nhìn thấy từ ngữ, nhưng mặt mày thì trở thành một năng lượng lấp đầy căn phòng, ngôi nhà, mỗi trường và... lấp cả trái tim của chúng ta.

Nó cho thấy rằng ngôn ngữ đang sống, và có khả năng phá hủy.

Nhiều bậc cha mẹ sẽ truyền cảm xúc tiêu cực của họ cho con cái và khiến con trở thành nô lệ và nạn nhân của cảm xúc.

Nhiều cặp vợ chồng cũng biến cảm xúc tiêu cực thành lời nói để tấn công lẫn nhau, và theo thời gian, cả mối quan hệ gia đình rơi vào tình trạng hỗn độn.

Vì vậy, tất cả những gì chúng ta cần làm bây giờ là thay đổi suy nghĩ và cuộc sống bằng cách thay đổi ngôn ngữ.

Thay vì nói những lời tiêu cực, độc đoán, thu hút năng lượng xấu, tại sao chúng ta không nói những lời yêu thương tốt đẹp để hướng dẫn năng lượng tích cực?

Nhà thơ người Anh Milton có một câu nói nổi tiếng trong cuốn "Thiên đường đã mất" (Paradise Lost) rằng:

"Trái tim ở đúng vị trí của nó, chỉ trong một suy nghĩ, thiên đường trở thành địa ngục, địa ngục biến thành thiên đường".

Đừng đánh giá thấp một suy nghĩ nhỏ bởi nó có thể thay đổi cả thế giới.

Vì vậy, để hướng đứa trẻ của mình ngày càng trở nên lương thiện và xuất sắc, cha mẹ hãy học cách nói lời yêu thương. Cha mẹ muốn khích lệ, đồng cảm và đồng hành cùng con, hãy kiên nhẫn và bắt đầu từ ngôn ngữ!

SHUTTERSTOCK

EPOCH TIMES
TIẾNG VIỆT

BẠN MUỐN CHIA SẺ BÁO VỚI NGƯỜI THÂN, BẠN BÈ?

Epoch Times Tiếng Việt sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần.

ĐẶT MUA BÁO NGAY HÔM NAY:

TEL: (626) 618-6168 (714) 356-8899

WWW.ETVIET.COM

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Cung cách sống TÔN NGHIÊM

NGỌC TRÚC

Thế nào gọi là tôn nghiêm? Người có quyền không lạm dụng quyền lực để điều khiển người khác, kẻ không có quyền thì có khả năng bảo vệ quyền lợi của mình, nói một cách đơn giản, tôn nghiêm là quyền lợi của mỗi cá nhân được tôn trọng.

Bài viết dưới đây của một người Trung Quốc cho thấy "Sự tôn nghiêm kiểu Mỹ", từ chính những điều mà bản thân tác giả từng trải qua: Tôn nghiêm không phải là khi mặt đỏ tía tai gào thét khản cổ mà là khi tự tin, bình tĩnh, hòa nhã.

Để sống có tôn nghiêm

Tôi có một người bạn đại học sau 5 năm tốt nghiệp đã trở thành chủ tịch huyện của một huyện nhỏ có dân số khoảng 100,000 người khi chỉ mới 28 tuổi, rồi sau đó trở thành trưởng ban tuyên truyền của quận, có xe và tài xế riêng. Anh ấy có tham vọng chính trị rất lớn, ở trong quan trường, anh này như thể cá gặp nước vậy.

Có một lần về nước tôi đến thăm anh ấy, câu hỏi đầu tiên anh hỏi tôi là: "Vi sao anh không về nước? Trung Quốc hẳn là có nhiều vị trí và cơ hội phù hợp với chuyên ngành của anh hơn đây". Tôi không hề do dự nói: "Vi để sống một cách có tôn nghiêm."

Anh ấy nhìn tôi bằng ánh mắt như không thể hiểu nổi, nhưng cũng không tiếp tục hỏi thêm mà dặn tài xế luôn túc trực đợi lệnh lái xe đưa tôi đến nơi anh ấy làm việc để tham quan và còn đùa rằng: "Tôi không lái xe lâu rồi, nhưng hôm nay, tôi sẽ làm tài xế của anh". Ý của anh ấy là hôm nay tôi là khách quý của anh ấy, nhưng cũng khiến tôi ý thức được rằng hôm nay anh ấy đang "hạ mình". Trong mắt anh ấy thì tài xế là tôi tớ cấp thấp.

Chúng tôi đi đến đâu cũng được rất nhiều người rào trước đón sau, tặng bóc, ngay cả đi ăn cũng được ông chủ đích thân ăn cơm niềm nở đón tiếp; đây đều mà tôi chưa từng trải qua ở Hoa Kỳ.

Sau bữa cơm, anh ấy lại nhắc chuyện cũ, nói rằng tôi mà ở Trung Quốc thì chắc chắn sẽ còn hơn cả anh ấy, tại sao lại nghĩ rằng đây là sống không có tôn nghiêm chứ? Tôi không trả lời mà hỏi

rằng nếu ngày nào đó anh ấy trở thành người bình thường, thì liệu có còn được đãi ngộ như thế này không?

Anh ấy nói mình chưa từng nghĩ đến việc sẽ trở thành người bình thường, nhưng nếu có, thì có lẽ sẽ không còn được đón tiếp như thế này nữa. Vậy thì đúng rồi. Thật ra ở Trung Quốc, chẳng cần trở thành một người bình thường mới có thể cảm nhận sự khác biệt về tôn nghiêm đâu; chỉ cần thay đổi góc nhìn, liệu bạn có thể tôn trọng tài xế của mình như với cấp trên hay không? Chẳng qua là họ làm những nghề nghiệp khác nhau mà thôi.

Anh bạn của tôi thành thật thừa nhận là không thể và đột nhiên hiểu ra ý của tôi rồi cảm thán nói, dù ở đây mình có vẻ ghê gớm, nhưng nếu lên tỉnh, thành phố hoặc Bắc Kinh, chắc chắn cũng chỉ là một chức vụ rất nhỏ, thậm chí còn bị người ta xem là "chó hoang" nữa kia. Đúng thế, ở Trung Quốc, một người nào đó có được tôn trọng hay không, hoặc được tôn trọng đến mức nào, đều được quyết định bởi thân phận xã hội mà bạn khoác trên người là lớn hay nhỏ, hoặc tiền của bạn nhiều hay ít.

Ở Hoa Kỳ, tôi là một người dân bình thường đến hình, dù nói tiếng Anh không được lưu loát hoặc pha tiếng địa phương và có một khuôn mặt lạ, nhưng mỗi khi đi đến đâu, tôi cũng rất ít khi cảm thấy mình không được tôn trọng. Nếu có thì cũng chỉ do những người Trung Quốc mới đi cư đến. Dù là ở nơi học tập, làm việc, hay mua sắm, dù mặc quần áo hàng hiệu hay rách rưới, những gì mà cá nhân tôi trải nghiệm là không còn bị người ta công khai soi mói.

Nhưng ở Trung Quốc thì tôi lại cảm thấy thiếu tôn trọng và bị kỳ thị chỉ vì mặc quần áo không được cao cấp cho lắm, hay bởi vì giọng nói không được chuẩn hoặc xuất sắc, cũng có thể là do ngoại hình không giàu có, không sang trọng... Tôi cũng nói với anh bạn của mình rằng mỗi ngày tôi đều rất tự hào khi làm tài xế cho bản thân và gia đình; đôi khi tôi cũng sẽ làm tài xế chở đồng nghiệp và bạn bè. Khi ra ngoài ăn cơm trưa, cấp trên của tôi cũng có lúc sẽ làm tài xế chở chúng tôi đi.

Vốn dĩ nghèo không nhất thiết phải là cấp thấp, cấp thấp cũng không phải là không có tôn nghiêm, giàu có quyền thế cũng không đồng nghĩa với có tôn nghiêm.

Tôn trọng người khác là giá trị cơ bản của phương Tây

Thị trường thành phố nơi tôi sống ở Hoa Kỳ hay các Nghị viện Quốc hội, Bộ trưởng, hoặc Thống đốc đều tự mình lái xe đi làm. Dù có tài xế riêng, họ cũng sẽ cư xử rất lịch sự; một là việc tôn trọng người khác là giá trị cơ bản của phương Tây, hai là tài xế cũng chiếm một phiếu bầu cho những người này.

Trong xã hội này, trên là Tổng thống, dưới là những người lao động tay chân như khuôn vác, dọn dẹp, họ đều là những người phục vụ cho mọi người một cách trực tiếp hoặc gián tiếp. Bởi vì sự phân công xã hội là khác nhau, đồng thời vì một số yếu tố tạo nên sự khác biệt cao thấp giữa các ngành nghề, điều này được thể hiện qua việc thanh toán bằng tiền bạc và địa vị, nhưng sự tôn nghiêm của các nghề nghiệp và của cá nhân hoàn toàn không có sự khác biệt.

Sự tôn nghiêm của cá nhân vẫn tồn tại trong một xã hội bình thường, đã là con người thì cần phải được tôn trọng.

Nhưng ở Trung Quốc, muốn có được sự tôn nghiêm thì phải thông qua việc đánh đổi vật chất bên ngoài, ví dụ như dùng tiền, quyền thế hoặc địa vị xã hội... Đây là bởi vì đa số người ta phải đạp lên người khác để leo lên, leo đến một đẳng cấp nào đó rồi sẽ hưởng thụ khi dám đạp lên cấp thấp hơn cũng như dục khoe sự tôn nghiêm của người khác.

Vốn dĩ nghèo không nhất thiết phải là cấp thấp, cấp thấp cũng không phải là không có tôn nghiêm, giàu có quyền thế cũng không đồng nghĩa với có tôn nghiêm. Trên thế gian này có rất nhiều người sống nghèo khổ nhưng vẫn có tôn nghiêm. Còn ở Trung Quốc ngày nay, nghèo khổ lại trở thành "không có tôn nghiêm".

"Nịnh trên nạt dưới", "quan xem thường người dân", "trọng người giàu, coi thường người nghèo"... là "sự tôn nghiêm" theo kiểu Trung Cộng. Người Trung Quốc ngày nay như bỏ đi lớp vỏ bọc quyền thế và tiền bạc thì liệu còn lại gì?

Bức thư đặc biệt gửi TT Trump: Những gì Ngài đang đối mặt là một phần cuộc chiến giữa Thiện và Ác

THIỆN AN

Ngày 7/6, Đức Tổng Giám Mục Carlo Maria Viganò đã gửi một bức thư cho TT Trump cảnh báo rằng: Cuộc khủng hoảng hiện tại do dịch viêm phổi Vũ Hán và vụ bạo loạn sau cái chết của George Floyd là một phần trong cuộc chiến tâm linh dai dẳng giữa các thế lực Thiện và Ác. Ông khuyến khích vị tổng thống này nên tiếp tục chiến đấu dưới danh nghĩa "những đứa con của ánh sáng".

"Ngày 7/6/2020

Ngài Tổng thống kính mến,
Trong những tháng gần đây, chúng ta được chứng kiến sự hình thành của 2 phe đối lập mà tôi mô tả như trong Kinh thánh: Những đứa trẻ của ánh sáng và những đứa trẻ của bóng tối. Những đứa trẻ của ánh sáng là thành phần dễ thấy nhất của loài người, trong khi những đứa trẻ của bóng tối đại diện cho một nhóm thiểu số chuyên chế. Tuy nhiên, nhóm trước là đối tượng của sự phân biệt đối xử khiến họ trở thành thiểu số về mặt đạo đức so với kẻ thù của họ là thành phần thường giữ các vị trí chiến lược trong chính phủ, chính trị, kinh tế và truyền thông. Theo một cách không thể giải thích được, người tốt lại trở thành con tin của kẻ xấu, và bởi những người giúp đỡ họ vì lợi ích hoặc vì sợ sự hãi.

Hai mặt đối lập này, có bản chất như đã đề cập trong Kinh thánh, là kết quả của sự tách biệt rõ ràng giữa con cháu của Người phụ nữ và con cháu của Con Rắn. Một mặt, có những người mặc dù ở Hoa Kỳ hay các Nghị viện Quốc hội, Bộ trưởng, hoặc Thống đốc đều tự mình lái xe đi làm. Dù có tài xế riêng, họ cũng sẽ cư xử rất lịch sự; một là việc tôn trọng người khác là giá trị cơ bản của phương Tây, hai là tài xế cũng chiếm một phiếu bầu cho những người này. Mặt khác, có những người chỉ biết bản thân mình, không có tiêu chuẩn hay ước thúc đạo đức, những người phá huỷ gia đình và quốc gia, bóc lột công nhân và khiến họ trở nên giàu sụ, xúi giục sự khia cắt nội bộ và chiến tranh, và tích lũy quyền lực hay tiền bạc: đôi với những người này, ảo tưởng về loại hạnh phúc tạm bợ trên sẽ khiến họ một ngày nào đó - nếu không hỏi cái - đổi mặt với kết cục khủng khiếp đang chờ đợi họ, những kẻ xa rời Chúa, và phải chịu sự trừng phạt của đời đời.

Trong xã hội, thưa ngài Tổng thống, hai hiện tượng đối lập này cũng tồn tại như những kẻ thù truyền kiếp, giống như Chúa và Satan là kẻ thù muôn đời. Và những đứa trẻ của bóng tối - mà chúng ta để dành các định như là deep state (nhà nước ngầm) mà Ngài đã rất khôn ngoan công trả và họ đã phát động cuộc chiến khốc liệt nhằm vào Ngài những ngày gần đây - đã quyết định lộ bộ mặt thật của họ và cả kế hoạch của mình. Họ dường như rất chắc chắn rằng mọi chuyện đang nằm trong tầm kiểm soát; và giờ đây họ đã gạt sang một bên sự thận trọng và bộc lộ phần nào ý định thật sự của mình. Các cuộc điều tra đang thực hiện sẽ bóc trần trách nhiệm thực sự của những người điều hành tình trạng khẩn cấp do Covid-19, không chỉ trong lĩnh vực y tế mà còn trong chính trị, kinh tế và truyền thông. Trong các hoạt động xã hội bằng kỹ thuật không lồ này, chúng ta sẽ thấy được những kẻ nắm số phận của nhân loại, họ tự kiểu hành về quyền năng chống lại ý nguyện của người dân và quyền hành của họ trong chính quyền tại các quốc gia.

Chúng ta cũng sẽ phát hiện ra những kẻ bạo loạn trong những ngày gần đây do ai xúi giục, họ thấy rằng virus chắc chắn sẽ mờ nhạt và những cảnh báo xã hội về đại dịch sẽ lắng

Tổng thống Donald Trump cầm trên tay cuốn Kinh Thánh khi đến thăm Nhà thờ St. John, đối diện Tòa Bạch Ốc ở Washington D.C. vào ngày 1/6/2020.

Lần đầu tiên, nước Mỹ có Ngài làm tổng thống, người can đảm chiến đấu cho một cuộc sống tốt đẹp, người không ngại ngần phản đối cuộc đàn áp Cơ Đốc giáo khắp thế giới, người phát ngôn cho Chúa Jesus và quyền lợi của những công dân được tự do tín ngưỡng.

Đức Tổng Giám Mục Carlo Maria Viganò

xương, vì vậy cán phái có một sự kiện nào đó để làm xao trộn dân chúng, bởi vì thế lực này biết sẽ bị theo dõi, sẽ bị lên án vì đã tấn công vào dân chúng cách phi lý. Những chuyện tương tự đang xảy ra ở châu Âu, với nhịp điệu hoàn hảo. Rõ ràng là, sử dụng biểu tình là công cụ phục vụ mục đích cho những ai muốn người của họ được bầu cử trong nhiệm kỳ tổng thống sắp tới, người mà là hiện thân của các mục tiêu của thế lực ngầm và người sẽ thực thi những mục tiêu này với sự trung thành và tin tưởng. Sẽ không có gì đáng ngạc nhiên nếu trong một vài tháng tới, chúng ta thấy ẩn sau những hành động phá hoại và bạo lực này, có những người sẽ thu lợi từ việc phá nát trật tự xã hội để dựng ra một thế giới không có tự do: Solve et Coagula, như câu ca tụng ngữ Masonic dạy.

Mặc dù điều này nghe có vẻ khó hiểu, sự dối nghịch tôi vừa mô tả cũng có thể tìm thấy trong tôn giáo. Có những chức sắc trung thành nhưng chăm sóc đàn chiên của Chúa, nhưng cũng có những kẻ phản đạo tìm cách phân tán đàn chiên và trao cho lũ sói hung ác nước chứng. Không khó để nhận ra linh đánh thuê này là đồng minh của những đứa trẻ của bóng tối và ghét những đứa trẻ của ánh sáng: có các thế lực ngầm, và có những nhà thờ ngầm phản bội nghĩa vụ và lời thề với Chúa. Vì vậy, những kẻ thù vô hình ẩn dưới những người điều hành giới, cũng bị những vị chức sắc tốt trong giáo hội chống lại. Đó là một trận chiến tâm linh, mà tôi đã nói gần đây trong Kháng Thư được công bố vào ngày 8 tháng Năm (2020).

Lần đầu tiên, Hoa Kỳ có Ngài làm tổng thống, người can đảm chiến đấu cho một cuộc sống tốt đẹp, người không ngại ngần phản đối cuộc đàn áp Cơ Đốc giáo khắp thế giới, người phát ngôn cho Chúa Jesus và quyền lợi của những công dân được tự do tín ngưỡng. Sự tham gia của Ngài vào "Điền hành Cho Sự sống" và gần đây là công bố Thánh Tư là "Thắng chống Lam dụng Trẻ em Quốc gia", là những hành động xác nhận Ngài chiến đấu về phe nào. Và tôi dám tin rằng cả hai chúng ta đều cùng một hướng trong trận chiến này, mặc dù có nhiều vũ khí khác nhau.

Vì lý do này, tôi tin rằng vũ tấn công mà Ngài phải gánh chịu sau chuyến thăm Nhà Thờ Quốc gia Saint John Paul II là một phần của câu chuyện được truyền thông dàn dựng. Mục đích của họ không phải

nhằm để chống phân biệt chủng tộc và mang lại trật tự xã hội, mà là để bầy binh bố trận; không phải để mang lại công lý, mà là để gia tăng bạo lực và tội ác; không phải để phục vụ sự thật, mà là để phục vụ lợi ích cho một phe nhóm chính trị. Và điều đáng lo ngại là có những Giám mục - chẳng hạn như những người mà tôi mới tố cáo - bâng lờn nói của họ, chứng minh rằng họ đứng ở phe đối lập. Họ sống theo thế lực ngầm, theo chủ nghĩa toàn cầu, theo những tư tưởng liên kết, theo Trật tự thế giới mới mà họ nhân danh "tình huynh đệ phổ quát", vốn không có trong Cơ đốc giáo; những hành động này gợi lên ý tưởng Masonic của những kẻ bạo lực này, có những người sẽ thu lợi từ việc phá nát trật tự xã hội để dựng ra một thế giới không có tự do: Solve et Coagula, như câu ca tụng ngữ Masonic dạy.

Mặc dù điều này nghe có vẻ khó hiểu, sự dối nghịch tôi vừa mô tả cũng có thể tìm thấy trong tôn giáo. Có những chức sắc trung thành nhưng chăm sóc đàn chiên của Chúa, nhưng cũng có những kẻ phản đạo tìm cách phân tán đàn chiên và trao cho lũ sói hung ác nước chứng. Không khó để nhận ra linh đánh thuê này là đồng minh của những đứa trẻ của bóng tối và ghét những đứa trẻ của ánh sáng: có các thế lực ngầm, và có những nhà thờ ngầm phản bội nghĩa vụ và lời thề với Chúa. Vì vậy, những kẻ thù vô hình ẩn dưới những người điều hành giới, cũng bị những vị chức sắc tốt trong giáo hội chống lại. Đó là một trận chiến tâm linh, mà tôi đã nói gần đây trong Kháng Thư được công bố vào ngày 8 tháng Năm (2020).

Lần đầu tiên, Hoa Kỳ có Ngài làm tổng thống, người can đảm chiến đấu cho một cuộc sống tốt đẹp, người không ngại ngần phản đối cuộc đàn áp Cơ Đốc giáo khắp thế giới, người phát ngôn cho Chúa Jesus và quyền lợi của những công dân được tự do tín ngưỡng. Sự tham gia của Ngài vào "Điền hành Cho Sự sống" và gần đây là công bố Thánh Tư là "Thắng chống Lam dụng Trẻ em Quốc gia", là những hành động xác nhận Ngài chiến đấu về phe nào. Và tôi dám tin rằng cả hai chúng ta đều cùng một hướng trong trận chiến này, mặc dù có nhiều vũ khí khác nhau.

Đoàn kết chống lại kẻ thù vô hình của toàn nhân loại, tôi chúc lành cho Ngài và Đệ nhất phu nhân, đất nước Hoa Kỳ yêu dấu, và tất cả công dân nam nữ có thiện chí."

Lapland, Phần Lan, nơi được mệnh danh là "quê hương của ông già Noel".

Nghệ thuật sống hạnh phúc của người Bắc Âu

AN HOÀ

Người Bắc Âu được đánh giá là những người "biết sống" nhất trên thế giới này. Họ sống rất tự nhiên, đơn giản và hạnh phúc.

Ở các quốc gia ở Bắc Âu, đa phần không có nhà cao tầng to lớn, người dân ăn mặc rất mộc mạc, đi những chiếc xe cũ kỹ và ăn những món ăn đơn giản. Cứ sau 7 giờ tối, gần như trên các ngã đường đều rất yên ắng, không có cuộc sống "xa hoa" vào ban đêm, cũng không có những dịch vụ cao cấp xa xỉ, kích thích thần kinh con người. Ấy vậy mà người dân Bắc Âu lại có vẻ rất hạnh phúc.

Người Bắc Âu thường xuyên nhắc đến cụm từ "Chất lượng cuộc sống". Người Thụy Điển có câu châm ngôn: "Tiền là thứ có thể để dành được còn thời gian thì không. Ban sử dụng thời gian như thể nó thì chất lượng cuộc sống của bạn sẽ như thế ấy." Giữa "cuộc sống đầy đủ nhà cao cửa rộng, tiền bạc và xe hơi sang trọng" và "cuộc sống có đầy đủ vợ chồng, con cái, sân vườn", người Bắc Âu sẽ lựa chọn về thứ hai, bởi vì thứ mà họ muốn không phải là "vật chất" mà là "phẩm chất".

Nếu sống mà luôn trong trạng thái vội vã, bận rộn, thì bạn có nghĩ rằng linh hồn của mình sẽ không theo kịp thế các không? Người Bắc Âu lựa chọn cách sống "chậm một chút", nhưng họ lại có thể tìm được hạnh phúc thực sự từ lối sống ấy.

Hoàn cảnh thiên nhiên có đôi chút khác nghiệt đã tạo cho người Bắc Âu truyền thống tiết kiệm. Cơm tất nhiên là không thể không ăn, nhưng không nhất thiết phải ăn quá ngon. Tiền có nhiều không thể không có, nhưng không nhất thiết phải có quá nhiều. Thậm chí nếu nhà ai đó mới sinh em bé thì những nhà hàng xóm hay bạn bè đều sẽ mang những bộ quần áo cũ đã được giặt kỹ thơm tho đến cho em bé sơ sinh sử dụng. Điều này là rất bình thường và có vẻ như nó đã trở thành một thói quen lâu đời của người Bắc Âu.

Cuộc sống đơn giản của người Bắc Âu rất dễ nhận ra, chẳng hạn nó thể hiện ngay trong cách ăn mặc. Tiêu chí của người Bắc Âu là không quan trọng đắt rẻ nhưng cần phải phù hợp. Những phụ nữ 70-80 tuổi thường mặc áo khoác màu nhạt với váy, đi giày nữ, khăn trùm đầu phong cách siêu hoàng Anh. Nhìn họ vừa nữ tính vừa trang nghiêm, lại không mất đi vẻ cuốn hút.

Nếu một anh chàng thanh niên, một ông lão hay một cô gái đang đi trên đường mà bất chợt gặp bạn bè, thì quán cà phê ở đầu đường hay cuối ngõ sẽ là lựa chọn đầu tiên của họ. Một cốc cà phê nóng nàn trong không gian tĩnh lặng sẽ khiến cuộc truyện trở nên ấm áp và thân thiết hơn.

Đường ở một số quốc gia Bắc Âu thường hẹp, ở thành thị thì phần lớn không phải những con đường thẳng mà là những ngõ, hẻm. Người dân nơi đây chủ yếu sử dụng những loại xe ô tô cá nhân cỡ nhỏ. Rất nhiều

LILMEDIA/PIXABAY

Có nhiều thời gian hơn, người Bắc Âu sẽ tận hưởng cuộc sống bằng các kỳ nghỉ.

Giữa "cuộc sống đầy đủ nhà cao cửa rộng, tiền bạc và xe hơi sang trọng" và "cuộc sống có đầy đủ vợ chồng, con cái, sân vườn", người Bắc Âu sẽ lựa chọn về thứ hai, bởi vì thứ mà họ muốn không phải là "vật chất" mà là "phẩm chất".

người đều đáp xe đạp đi làm.

Cả ngày nhàn rỗi, không làm việc gì và làm việc cả ngày từ sáng đến tối muộn là hai trạng thái mà người Bắc Âu không lựa chọn. Công việc của họ không quá khắt khe về thời gian, họ có thể làm thêm được việc khác nhưng không chọn cách ấy mà sẽ ngồi cà phê nói chuyện với bạn bè hay đọc sách. Dù vậy, bạn đừng nghĩ rằng, người Bắc Âu suốt ngày chỉ biết uống cà phê! Điều kiện tiên quyết để họ có một cuộc sống như vậy tới từ thái độ và hiệu suất làm việc của họ.

"Đừng suy xét đến thu nhập, trước tiên hãy hỏi mình thích hay không thích, bởi vì công việc mình phải thích thì mới làm tốt được nó", đây là quan niệm của người Bắc Âu. Cho nên, đối với người Bắc Âu mà nói, công việc không phải là một loại "dần vật, giấy vờ". Lòng yêu thích và nỗ lực trong công việc khiến người Bắc Âu rất sáng tạo. Như vậy họ cũng tự nhiên có nhiều thời gian hơn cho việc nghỉ ngơi và cho gia đình. Nhìn vào số lượng giải Nobel hay những giải thưởng danh giá khác trên thế giới, chúng ta sẽ thấy rõ điều này.

Có nhiều thời gian hơn, người

PIXABAY

Bậc thầy yoga Ấn Độ "không ăn không uống" qua đời ở tuổi 90

MINH NGỌC

Ông Prahlad Jani đã qua đời vào ngày 26/5 vừa qua, hưởng thọ 90 tuổi. Ông được xem như một bậc thầy yoga tại Ấn Độ cùng với câu chuyện không ăn không uống trong suốt mấy chục năm mà vẫn khỏe mạnh.

Theo tờ AFP đưa tin, người hàng xóm Sheetal Chaudhary của ông Jani xác nhận rằng ông Jani đã qua đời vào sáng sớm ngày 26/5 vì tuổi đã cao. Ông Jani được đưa đến bệnh viện sau nửa đêm và sau đó các bác sĩ đã tuyên bố ông qua đời.

Ông Jani cho biết mình sinh vào tháng 8/1929, ông sống cả cuộc đời tại làng Charada ở phía Tây bang Gujarat của Ấn Độ để tu tập yoga và thiền.

Tương truyền rằng khi còn nhỏ ông Jani đã được nữ thần bảo hộ, nhờ vậy mà ông có thể sống được mà không cần ăn uống. Vào năm 2013, ông Jani từng nói với tờ AFP rằng, ông đã lấy được "viên thuốc thánh" từ đường thông đạo phía trên nên không cần ăn uống.

Các bác sĩ Ấn Độ thực hiện nghiên cứu về ông Prahlad Jani

Tổ chức Nghiên cứu và Phát triển quốc phòng Ấn Độ từng thực hiện một cuộc nghiên cứu về ông Prahlad Jani vào năm 2010.

Khi đó, ông Jani đã được đưa đến một bệnh viện ở thành phố Ahmedabad thuộc bang Gujarat để theo dõi trong vòng 2 tuần, mọi hoạt động của ông được một nhóm quân y giám sát qua máy quay. Họ đã chụp hình ảnh cơ quan, não bộ và mạch máu của ông bằng máy quét, đồng thời kiểm tra tim, phổi và khả năng ghi nhớ của ông.

Các bác sĩ cho biết, ông Jani không hề ăn, uống hay đi vệ sinh trong khoảng thời gian đó, ông chỉ duy nhất dùng nước khi súc miệng và tắm rửa định kỳ.

Chuyên gia thần kinh học, ông Sudhir Shah đã nói với các ký giả rằng: "Chúng tôi vẫn không biết được ông ấy sống bằng cách nào, hiện tượng này vẫn còn là một bí ẩn". Kết quả của cuộc nghiên cứu nêu trên vẫn chưa được công bố hay gửi đi thẩm duyệt.

Đài truyền hình *Al Jazeera* đưa tin, ông Jani tuyên bố ông được nữ thần bảo vệ từ năm 8 tuổi, ông có thể có được năng lượng từ việc thiền định, vì vậy nên không cần ăn uống.

Vào năm 2010, bệnh viện đã làm xét nghiệm cho ông Jani chỉ ra rằng, não bộ của ông khi đó trẻ tương đương với não bộ một người thanh niên ở độ tuổi 25. Việc ông Jani tập yoga đồng nghĩa với việc cơ thể của ông đã trải qua sự thay đổi về mặt sinh học.

Chuyên gia thần kinh học, ông Sudhir Shah đã xác nhận rằng trong thời gian ở bệnh viện, ông Jani chẳng những không ăn uống, mà bài tiết cũng không. Ông Sudhir Shah đã gọi kết quả quan sát này là "kỳ tích của khoa học hoặc sinh học".

Hiện tượng người không ăn không uống xưa nay vẫn được ghi nhận tại nhiều nơi trên thế giới nhưng ở các mức độ khác nhau và trong khoảng thời gian dài ngắn khác nhau, phổ thường gặp nhất vẫn là những người trong nhóm thực hành yoga và thiền định. Ngày nay khoa học đã chứng minh rằng thiền định có thể giúp người ta chữa lành nhiều tổn thương cấp độ tế bào, sản sinh ra một số năng lượng nguyên tử (tia phóng xạ, các hạt năng lượng...) mà người bình thường không có. Tuy nhiên cơ chế chính xác của quá trình này vẫn còn là một ẩn số.

SAM PANTHAKI/GETTY IMAGES

Bậc thầy Yoga nổi tiếng của Ấn Độ, ông Prahlad Jani đã qua đời vào ngày 26/5 vừa qua, hưởng thọ 90 tuổi.

Tinh thần lạc quan sẽ hoá dữ thành lành

THANH VÂN

Nhiều nghiên cứu chỉ ra rằng, người có óc hài hước là những người thông minh, tự tin và thành công trong cuộc sống. Họ giữ một thái độ tích cực, khi gặp phải khó khăn cũng dễ hóa dữ thành lành.

Những câu chuyện ý nghĩa dưới đây là minh chứng cho điều đó:

Một lời nói hài hước có thể khiến ổn định tình hình đất nước

Khi vừa nhậm chức không lâu, cựu Tổng thống Ronald Reagan có một lần bị trúng đạn trong một cuộc mưu sát, viên đạn xuyên vào ngực ông. Trong lúc nước sôi lửa bỏng, ông lại nói với người vợ vừa chạy vội đến bên mình rằng: "Em yêu à, anh quên mất phải tránh đi".

Khi người dân biết tin tổng thống bị thương nặng, họ đều hy vọng vào ngày ông khỏe mạnh. Sự hài hước của tổng thống thể hiện tinh thần lạc quan ngay cả khi trong tình huống nguy hiểm đã ngăn chặn nguy cơ bất ổn định chính trị xã hội.

Sự việc xảy ra tốt hay xấu đều do bạn nhìn từ góc độ nào

Trong một buổi diễn thuyết của cựu Thủ tướng Anh Harold Wilson, giữa chừng đột nhiên có một người gây rối lớn tiếng ngắt lời ông: "Rác rưởi!". Tuy bị ngắt lời, nhưng ông Wilson lại nhanh trí bình tĩnh nói: "Anh gì đó, mong anh kiên nhẫn cho, tôi sắp nói đến vấn đề bảo vệ môi trường mà anh đề ra rồi" khiến cả hội trường đều vỗ tay khen người phản ứng nhanh nhạy của ông.

Hiểu rõ cảm xúc của bản thân mới có thể nắm bắt được tương lai

Trong một buổi diễn thuyết công khai của cựu Thủ tướng Anh Winston Churchill, bên dưới khán đài có người ném một tờ giấy có vài hai chữ "Ngu ngốc!" lên. Ông Churchill biết rằng bên dưới có người phẫn đối ông đang đợi nhìn thấy ông bị bối rối, ông bèn ung dung nói với mọi người rằng: "Vừa rồi tôi nhận được một lá thư, tiếc là người viết chỉ nhớ ký tên mà quên viết nội dung".

Ông Churchill không chỉ không bị ảnh hưởng với tâm trạng không vui mà ngược lại còn dùng sự hài hước để đáp trả đối phương, quả thật là một "chiếu" rất hay.

Hài hước thay đổi hoàn cảnh

Trong một lần tướng Dwight D. Eisenhower (một vị tướng 5 sao trong Lục quân Hoa Kỳ, đồng thời cựu Tổng thống Hoa Kỳ thứ 34) tham dự một buổi nói chuyện có sắp xếp phần diễn thuyết, tổng cộng mới 5 vị khách quý đến góp lời, ông Eisenhower là vị cuối cùng lên sân khấu. Bên vị trước đó mỗi người nói rất nhiều, đến lượt ông thì đã gần 10 giờ rồi.

Bên dưới khán đài đã không còn hứng thú nữa. Khi lên sân khấu, ông Eisenhower bèn nói: "Bất cứ một buổi diễn thuyết nào cũng đều có câu kết thúc, tôi nay để tôi làm câu kết thúc của buổi diễn thuyết này là được" rồi cúi chào lui xuống. Bên dưới khán giả cười.

Đức Đạt Lai Lạt Ma luôn rất thoải mái, tự do tự tại, hài hước thú vị khi giao tiếp với mọi người. Có một ký giả hỏi ngài rằng: "Phật giáo có cách nói không ăn quá giờ Ngọ đúng không?"

Ngài nói: "Đúng vậy!" Ký giả lại hỏi: "Vậy đối bụng thì phải làm thế nào ạ?" Ngài trả lời: "Thì xuống bếp ăn vụng thôi".

Có một lần, nhà soạn kịch người Anh gốc Ireland (người đã đạt giải Nobel Văn học năm 1925) - ông George Bernard Shaw đang đi dạo trên phố bị một chiếc xe đụng phải ngã xuống đất, may là không có gì đáng ngại. Người gây tai nạn vội vàng đỡ ông dậy và liên tục xin lỗi. Ông phũ phũ bực và hài hước nói: "Anh bạn không vội rồi, nếu anh đụng chết tôi thì có thể nổi tiếng khắp

Franklin D. Roosevelt.

Ronald Reagan.

Winston Churchill.

Nhiều nghiên cứu chỉ ra rằng, người có óc hài hước là những người thông minh, tự tin và thành công trong cuộc sống.

thế giới rồi đây".

Nhà văn nổi tiếng của Mỹ Mark Twain có một lần do không đồng tình với phương án nào đó được Quốc hội thông qua nên đã đăng một bài viết trên báo rằng: "Nhân viên quốc hội có một nửa là đồ khờn". Sau khi tờ báo được

bán ra, rất nhiều cuộc điện thoại phẫn đối gọi đến, các nhân viên Quốc hội cho rằng những lời này là không đúng, họ liên tục yêu cầu ông Mark Twain đính chính.

Thế nên Mark Twain lại đăng một bài đính chính như sau: "Tôi sai rồi, các nhân viên Quốc hội có một nửa không phải là đồ khờn".

Những người có óc khôi hài có suy nghĩ lành mạnh, giữ thái độ tích cực, khi gặp phải khó khăn cũng dễ hóa dữ thành lành

Thiên tài phim câm Charlie Chaplin (Vua hề Sác-lô) từng dựng độ một tên cướp có súng. Chaplin biết mình ở thế yếu nên không hề chống cự vô ích mà ngoan ngoãn giao nộp vị tên.

Thế nhưng ông để nghị với tên cướp rằng: "Số tiền này không phải là của tôi mà là của ông chủ tôi, bây giờ bị anh lấy đi rồi, ông chủ nhất định sẽ cho rằng tôi ăn chặn tiền công. Anh này, tôi và anh thương lượng thế này đi, nhờ anh bán 2 phát lên nón của tôi để chứng minh là tôi bị cướp".

Tên cướp đã nổ súng bắn hai phát lên trên nón của Chaplin. Chaplin lại xin hân ta: "Anh gì ối, anh có thể bán thêm 2 viên đạn lên áo và quần được

Học cách hài hước thì mới có thể "lạc quan với mọi việc, mỉm cười nhìn cuộc đời"

không để ông chủ tôi tin tôi hơn".

Tên cướp suy nghĩ đơn giản cứ thế làm theo và bán hết cả 6 viên đạn. Lúc này, Chaplin đăm hân ta ngất đi, nhanh chóng lấy lại vị tiên, cười haha rồi bỏ đi.

Học cách hài hước thì mới có thể "lạc quan với mọi việc, mỉm cười nhìn cuộc đời"

Bậc thầy hài hước Lâm Ngữ Đường từng dạy tiếng Anh tại một trường đại học. Ngày đầu tiên lên lớp, ông xách một chiếc cặp da lớn đi vào lớp, học sinh đều nghĩ là sách. Khi ông mở ra thì chỉ toàn là hạt đậu phộng (hạt lạc), rồi ông dạy cách ăn đậu phộng bằng tiếng Anh.

Ông nói: "Ăn đậu phộng phải ăn loại có vỏ, tất cả mùi vị đều nằm ở việc bóc vỏ, vỏ càng khó bóc thì càng ngon". Ông nói thêm: "Đậu phộng còn có tên là quả trường sinh, ngày đầu lên lớp tôi mời các vị ân qua trường sinh, chúc các vị trường sinh bất lão, sau này tôi không điểm danh, nhưng mong mọi người ăn quả trường sinh rồi thì sẽ mạng sống cũng kéo dài hơn, đừng trốn học".

Ông nói xong, cả phòng bật cười. Từ đó mỗi khi ông giảng bài, giảng đường luôn kín chỗ ngồi.

Hài hước hoàn toàn không phải là giới ăn nói, mà là có thái độ sống vui vẻ, tinh thần lạc quan, trường thành, hiểu rõ được điều này giúp chúng ta luôn có cái nhìn tích cực trong cuộc sống để từ đó tìm được nội nguồn của niềm hạnh phúc.

SHUTTERSTOCK

PUBLIC DOMAIN

Lâm Ngữ Đường.

Thiên tài phim câm Charlie Chaplin (Vua hề Sác-lô) trong một cảnh phim của mình.

Người Do Thái: Dạy con đọc sách để tẩy tịnh tâm hồn

DAVID COHEN 156/SHUTTERSTOCK

Một trẻ em người Do Thái đang học chữ cái.

AN HOÀ

Dân tộc Do Thái là một dân tộc lâu đời và dù chỉ chiếm một phần rất nhỏ trên tổng dân số thế giới nhưng lại trải qua nhiều khổ nạn, kiên cường sinh tồn, đồng thời nuôi dưỡng ra rất nhiều nhân tài kiệt xuất. Điều này có nguyên nhân rất lớn từ văn hóa đọc sách và truyền thống giáo dục gia đình của người Do Thái.

Ngay từ khi con cái còn rất nhỏ tuổi, cha mẹ Do Thái đã bắt đầu truyền cảm hứng cho trẻ để giúp chúng làm giàu trí thức, tôn trọng trí tuệ, bồi dưỡng tính cách độc lập, tinh thần tiên phong và sáng tạo. Họ cũng để trẻ nhận biết giá trị của sức lao động và tiền bạc, bồi dưỡng tác phong và cách sống cần kiệm cũng như năng lực giao tiếp xã hội, xử thế. Trẻ Do Thái được giáo dục để đối xử tốt, ứng xử hài hòa với người khác, tăng cường khả năng tự kiểm soát và dũng khí đối mặt với nghịch cảnh.

Nghi thức hôn lên Thánh Kinh của người Do Thái

Trong các gia đình người Do Thái, ngay từ khi con còn nhỏ, người mẹ sẽ mở cuốn Thánh Kinh Do Thái ra và nhỏ lên đó những giọt mật ong. Sau đó người mẹ sẽ hướng dẫn con hôn lên chỗ mật được nhỏ trên cuốn sách ấy. Nghi thức này sẽ giúp trẻ lưu lại một ấn tượng vô cùng tốt đẹp ngay trong

lần đầu tiên tiếp xúc với sách, mà lại là cuốn sách chỉ dẫn về đức tin, là kim chỉ nam trong cuộc đời. Người Do Thái mong rằng qua nghi lễ này, trẻ sẽ cả đời vui vẻ với việc học, đọc sách và thực hành đức tin.

Gia đình người Do Thái còn có một thói quen được truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác, đó là đặt sách phải đặt ở phía đầu giường. Nếu đặt ở phía cuối giường thì bị cho là bất kính. Những thói quen này đã khiến Do Thái trở thành một dân tộc yêu sách nhất trên thế giới.

Trong các gia đình Do Thái, trẻ ngay từ lúc còn nhỏ đã bắt đầu đọc thuộc lòng Kinh Do Thái như "Kinh Moses", "Kinh Cựu Ước", v.v.. Mục đích của người lớn không phải là để trẻ lý giải được sâu sắc ý nghĩa của Thánh Kinh, mà là để tạo cho trẻ nền tảng cơ bản về đức tin, đồng thời cũng là một cách mở rộng khả năng ghi nhớ, bồi dưỡng ngôn ngữ.

Câu hỏi truyền thống trong gia đình Do Thái

Trẻ em ở nhiều gia đình Do Thái đều phải trả lời một câu hỏi: "Nếu có một ngày nhà của con bị cháy, hoặc tài sản của con bị cướp, con sẽ mang thứ gì theo khi chạy trốn?" Nếu trẻ trả lời là sẽ mang theo tiền bạc hay của cải thì người mẹ sẽ tiến thêm một bước mà hỏi: "Có một thứ không có hình dạng, không có màu sắc, không có mùi vị nhưng quan trọng

hơn cả. Con có biết là thứ gì không?"

Nếu trẻ không trả lời được, người mẹ sẽ nói: "Con à! Thứ mà con phải mang theo không phải là tiền bạc cũng không phải là của cải, mà là trí tuệ. Bởi vì, trí tuệ là thứ mà bất kể kẻ nào cướp cũng không được. Con chỉ cần sống thì trí tuệ sẽ vĩnh viễn đi theo con".

Coi trọng sự sáng tạo

Người Do Thái có một câu ngạn ngữ: "Đừng lừa con lừa công trên lưng nhiều sách". Họ không chỉ coi trọng tri thức mà càng coi trọng tài năng. Họ ví những người có chút tri thức mà không có tài năng là "Con lừa công trên lưng nhiều sách".

Người Do Thái cho rằng học tập cần phải lấy suy nghĩ, tự hỏi, suy xét làm cơ sở. Bởi thường xuyên suy nghĩ và đặt câu hỏi sẽ khiến con người tiến bước. Người Do Thái đặc biệt chú trọng đến việc chia sẻ suy nghĩ với trẻ trong gia đình. Trẻ luôn luôn nhận được lời dạy bảo và chỉ dẫn của người lớn.

Trẻ cũng có thể cùng với người lớn trao đổi, đàm luận về các vấn đề. Đôi khi người lớn sẽ hỏi vặn, tranh luận với trẻ, để giúp trẻ đi sâu vào nghiên cứu và học tập. Chính vì thế, người Do Thái nổi tiếng là có tài ăn nói, hùng biện.

Đọc sách trong ngày nghỉ để tẩy tịnh tâm hồn

Thời cổ đại, người Do Thái dành ra một ngày trong tuần để nghỉ ngơi. Đối với những quốc gia khác thì đây là một điều vô cùng kỳ lạ. Hơn nữa, người Do Thái cũng không tận dụng ngày nghỉ để đi du ngoạn. Họ cho rằng ngày nghỉ ngơi phải đạt được mục đích nghỉ ngơi, thư giãn tinh thần và thân thể, tẩy rửa tâm linh, khôi phục lại trạng thái làm việc tốt nhất.

Trong ngày nghỉ, họ thậm chí còn đóng cửa hết thảy các hoạt động buôn bán: 8 giờ sáng họ bắt đầu đi lễ, mãi cho đến giữa trưa họ dùng tiếng Hebrew để đọc kinh cầu nguyện, lắng nghe những lời dạy trong Kinh Do Thái, giúp cho tâm trí của mình được minh mẫn hơn. Sau đó họ trở về nhà và ăn nhanh bữa trưa rồi nghỉ ngơi. Đến khoảng 4 giờ chiều, họ sẽ ở nhà hoặc đến giáo đường để giao lưu chia sẻ về kinh sách.

Người Do Thái cho rằng nếu trong ngày nghỉ mà không điều chỉnh được trạng thái của mình thì sẽ rất khó để cải thiện được những suy nghĩ trong tâm linh. Họ muốn trong ngày nghỉ bản thân phải thoát khỏi các công việc thế tục, hoàn toàn đắm mình vào trong một thế giới khác. Ở trong thế giới ấy, họ có thể đạt được cội nguồn của trí tuệ và tâm linh.

Linh cảm và sáng tạo đều là sản vật của trí tuệ. Mà chúng được sinh ra ở trong trạng thái bình an, tĩnh tại. Cho dù là người có bộ não thông minh bao nhiêu đi nữa, nhưng căng thẳng, suy nghĩ liên tục trong một thời gian dài thì trí tuệ sẽ bắt đầu bị tê liệt. Đây chính là đạo lý đơn giản đằng sau thói quen đọc kinh sách của người Do Thái, nhưng lại thường không được mọi người chú ý.

8 giờ sáng họ bắt đầu đi lễ, mãi cho đến giữa trưa họ dùng tiếng Hebrew để đọc kinh cầu nguyện, lắng nghe những lời dạy trong Kinh Do Thái, giúp cho tâm trí của mình được minh mẫn hơn.

CHAMELEONSEYE/SHUTTERSTOCK

Trong các gia đình Do Thái, trẻ ngay từ lúc còn nhỏ đã bắt đầu đọc thuộc lòng Kinh Do Thái như "Kinh Moses", "Kinh Cựu Ước", v.v..

**EPOCH
TIMES
TIẾNG VIỆT**

www.etviet.com

**CHÚNG TÔI ĐƯA
NHỮNG TIN TỨC
QUAN TRỌNG,
TRUNG THỰC VÀ
TRUYỀN THỐNG**

ONLINE: www.etviet.com

BY PHONE/Call:

**(626) 618-6168
(714) 356-8899**

BY MAIL:

Fill out the form to the right
and mail it to / Xin điền mẫu
bên cạnh và gửi đến:

**Epoch Times Tiếng Việt
10962 Main Street, Ste 101,
El Monte, CA 91731**

Weekly print paper to your
home / Một tờ báo sẽ được
giao tận nhà mỗi tuần.

All subscriptions will continue
until you request to cancel /
Báo vẫn tiếp tục giao cho tới
khi khách hàng yêu cầu ngưng.

EPOCH TIMES TIENG VIET

3 EASY WAYS TO SUBSCRIBE/Có thể đặt báo qua:

Yes, I'd like to subscribe for/Vâng, tôi muốn đặt báo:

Normal delivery/Gửi thường (khoảng 6-7 ngày sẽ nhận được báo)

6 months for \$59 12 months for \$104

Fast delivery/Gửi nhanh (khoảng 2-4 ngày sẽ nhận được báo)

3 months for \$45 6 months for \$89 12 months for \$175

NAME/Tên _____

PHONE/Số phone _____

ADDRESS/Địa chỉ _____

CITY/Thành phố _____

STATE/Tiểu bang _____

ZIP/Mã vùng _____

EMAIL _____

PAY BY CHECK/Trả bằng chi phiếu
(Payable to /Trả cho: Epoch Times Tiếng Việt)

USE MY CREDIT CARD/Dùng thẻ tín dụng

VISA MasterCard Discover

Card number/Số thẻ: _____

Exp.date/Ngày hết hạn: _____

Signature/Chữ ký: _____

CVC # (REQUIRED) /Số CVC (bắt buộc): _____